

La qüestió

DARRERA ACCIÓ DE TERRA LLIURE

JORDI GAR

Bomba-trampa al barri de Sants

Eren les dues de la matinada del di-lluns dos de maig. Un artefacte col·locat per l'organització Terra Lliure feia explosió davant la façana del Banc Central, al número 398 de la Carretera de Sants. Una acció com una altra, van pensar els mitjans de comunicació, que ni tan sols es molestaren a enviar el fotògraf de torn. Minuts després, una veu anònima comunicava al diari *Avui* que un segon artefacte faria explosió a la mateixa zona. Va ser exactament catorze minuts més tard, just al costat d'on havia explotat el primer artefacte. I just en el moment en què membres de la policia nacional, de la guàrdia civil, del cos de bombers i veïns del barri s'havien acostat al lloc dels fets.

El segon artefacte, amagat en un contenidor d'escombraries, portava alguna cosa més que la cloratita habitual en aquest tipus d'atemptats. Aquesta vegada hi havien afegit metralla feta a base de cargols. El resultat fou de divuit ferits, la majoria lleus. Dos d'aquests, però, el membre de la policia nacional, Jesús Lorenzo López i el guàrdia civil, Luis Gil Murillo, van ser ingressats a l'Hospital Clínic amb fe-

El darrer atemptat de Terra Lliure —que ha ferit divuit persones, una d'aquestes de consideració— sembla inaugurar un nova etapa d'accions, molt més indiscriminades i violentes.

F. Surroca

rides de més gravetat. El segon d'aquests sortiria hores més tard, mentre que el primer seria intervingut en una cama per tal d'extreure-li metralla incrustada.

A hores d'ara, tot i que la policia és molt cautelosa en fer una valoració de l'atemptat, es comenta el canvi d'orientació de l'organització armada. A una primera generació, la dels històrics, n'hauria succeït una de més joves, sense aparent direcció política, però amb una capacitat logística cada vegada més alta. La detenció de Marcel·lí Canet i Sebastià Datzira la matinada del 23 d'abril semblava haver escapat l'organització dels seus elements

més valuosos. Sobretot perquè Marcel·lí Canet —bomber de professió i expert en explosius— s'havia inculpat d'aquells atemptats que més ressò havien tingut: el que costà la vida a Emília Aldomà, a les Borges Blanques, i el que es col·locà al jutjat d'Igualada i que ferí dues persones.

La policia, tanmateix, preferí no pronunciar-se sobre la infraestructura del grup i la possibilitat que aquest continués amb les accions. El present atemptat palesa que el grup funciona i sembla la resposta a les detencions del 23 d'abril. L'altre fet que no escapa a la policia —i que ha fet alarmar la classe política catalana— ha estat el tipus d'acció comesa. Les anteriors accions tenien per objectiu els jutjats, les delegacions d'hisenda o determinades empreses elèctriques. La possibilitat que es produïssin víctimes depenia més de la imperícia dels membres del grup que no pas de la voluntat de comptabilitzar morts. Ara, però, Terra Lliure sembla disposada a iniciar una nova etapa, molt més indiscriminada en les seves accions i amb conseqüències prou greus. La present bomba-trampa n'és la prova. □